

ת"פ 6660/12/12 - מדינת ישראל נגד א' ב' ש'

בית משפט השלום באילת

13 יולי 2015

ת"פ 6660-12-12 מדינת ישראל נ' ב' ש'

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן ועו"ד איציק אלפסי
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

א' ב' ש'
ע"י ב"כ עו"ד יצחק מויאל
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשע"ט-1969.

הנאשם זוכה מעבירת היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. כפי המפורט בהכרעת הדין, במועד הרלוונטי הגב' א' ש' (להלן: "**א**") או ("**המתלוננת**") והנאשם היו ידועים בציבור כבני זוג ודרו יחדיו עם שלושה ילדיהם הקטינים. ביום 2.12.2012, בסמוך לשעה 20:00, ביקרה א' את שכנתה. הנאשם חייג לא' מספר פעמים ומשזז לא ענתה, הטיח את מכשיר הטלפון האלחוטי לרצפה ושבר אותו. עם שובה של א', בסמוך לשעה 20:40, שאלה את הנאשם מדוע שבר את מכשיר הטלפון. הנאשם בתגובה קירב פניו לפניה, ואמר לה, בנוכחות ילדיהם, בין היתר, כך: "**זונה, שרמוטה**"; "**עכשיו אני יודע מה דיברו בכל *****, מה היה בפה שלך שהיה עסוק כל כך**"; "**את יודעת אין לי מה להפסיד יותר, אני אשחט אותך, אני ארצח אותך**"; וכן: "**את, העורכת דין שלך שמכוונת אותך אני אוריד לכן את הראש. אם את חושבת שאין לי עורך דין אז יש לי עורך דין בן זונה**".

א' הזעיקה את המשטרה ולמקום הגיעו השוטרים רפאל נידם (להלן: "**נידם**") ואוריה הוד (להלן: "**הוד**"). בתשאול במקום, אמר הנאשם לא': "**יא שקרנית חסר לך שתדברי**", בליווי קריאות גנאי. הנאשם מיאן להציג להוד תעודת זהות ובשל כך הודע לו על עיכובו. בתגובה, הנאשם דחף את נידם

עמוד 1

בשתי ידיו, התפרע, השתולל והניף את ידיו לעבר השוטרים. השוטרים ניסו לאזוק את הנאשם, אך הוא סירב לשותף פעולה, התנגד, השתולל וניסה להכות את נידם באגרופים, תפס את ידה של הוד וסובב אותה. כתוצאה מכך, נגרמה להוד רגישות במישוש ובתנועת שורש כף היד והיא נזקקה לטיפול רפואי וחופשת מחלה. לנוכח התפרעות הנאשם, נאלץ נידם להלום בפניו ועשה שימוש במכשיר הטייזר. במהלך כל האירוע, התנהג הנאשם באופן פרוץ ובזוהר, צעק וקילל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, עתר לקביעת מתחם ענישה שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל וביקש להטיל על הנאשם עונש של 8-9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים, קנס כספי, פיצוי למתלוננת והתחייבות. התובע עמד על חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; הפגיעה בכבודה ובביטחונה של בת זוגו בביתה לעיני ילדיהם; הפגיעה בשלטון החוק ובביטחונם של השוטרים והדגיש כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. לצד זאת, ציין התובע את המגבלות שהוטלו על חירות הנאשם בהליך זה והעדר הרשעות קודמות בעברו. התובע ביקש לתן דגש בענישה לצרכי הרתעת הנאשם והציבור, בשל הקושי בחשיפת עבירות אלימות במשפחה. התובע הפנה לפסיקה מטעמו.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, עתר לקביעת מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם מאסר מותנה בלבד. הסנגור הלין על התנהלות רשויות אכיפת החוק, טען כי השוטרים הלהיטו את הרוחות, והיה ניתן היה לסיים את האירוע ברוח טובה מבלי להיגרר לאירוע אלים נוסף. צוין כי נידם הכה את הנאשם באגרוף לפניו, הפילו ארצה והשתמש נגדו באקדח טייזר למול בת זוגו וילדיו. נטען כי הנאשם, יליד 1959, ללא הרשעות קודמות, אב מסור ל-6 ילדים, נפרד מהמתלוננת ומנהל אורח חיים נורמטיבי במסגרת קשר זוגי חדש. נמסר כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות והוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח הלאומי בעקבות תאונות והפנה לסיכום טיפול רפואי שניתן לנאשם בבית החולים יוספטל מיום 9.12.2012 כשבוע לאחר האירוע (נ/2) וסיכום אשפוז מבית לוינשטיין מיום 27.8.2014 (נ/3). הסנגור טען כי הנאשם הפנים את שעשה וביקש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

5. הנאשם מצדו מסר "שמה שנאמר נאמר ומה שנעשה נעשה", אך הוסיף כי הוא מרגיש שנעשה לו עוול הן בהליך המשפטי והן באירוע עצמו, משום התנהלות השוטרים וטען כי לא הפגין כל אלימות כלפי א'. לטענתו, א' הודרכה על ידי עורכת דינה על מנת להוציאו מהבית. הנאשם מסר כי הוא וא' נפרדו וכיום הוא נמצא בזוגיות חדשה. הנאשם ציין כי הוא סובל מסחרחורות והתעלפויות, ועל אף זאת בחר להמשיך לעבוד כדי לפרנס את משפחתו כאיש אחזקה במלון באילת.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים אלה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב לחוק העונשין).

[ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט יתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

8. מעשיו של הנאשם, הן כלפי א' והן כלפי השוטרים, בוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, ואף יש ביניהם קשר הדוק, כך שמצאתי לראותם כ"אירוע" אחד (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.2014)).

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

9. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות נגד שוטרים - תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו לצדה נקבע עונש מרבי של 5 שנות מאסר ועונש מינימאלי של 3 חודשי מאסר; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לצדה נקבע עונש מרבי של 3 שנות מאסר ועונש מינימאלי של שבועיים מאסר, ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, לצדה נקבע עונש מרבי של 6 חודשי מאסר או קנס כספי. הנאשם פגע בערכים חברתיים בסיסיים שנועדו להגן על שלטון החוק, שלמות גופם וכבודם של אנשי החוק והסדר הציבורי. ערך חברתי משמעותי הוא לשמר מוגנות נדרשת לשוטרים העוסקים באכיפת החוק, על מנת שיוכלו לבצע עבודתם נאמנה, ללא הפרעה או חשש. תפקידם של השוטרים קשה והם פועלים בשליחות החברה ומסמלים את שלטון החוק. לפגיעה האמורה, היבטים הקשורים באופן מובהק במוסכמות הבסיסיות של היותנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך להגן על אנשי חוק המבצעים מלאכתם, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים, תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק ולא בכדי נקבע עונש מינימאלי לעבירות הפרעה ותקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו.

לעניין עבירות של תקיפת שוטרים, ראוי להביא מדברי בית המשפט העליון בע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.2013):

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. 'מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות' (עניין מוסא, שם). אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); עניין מוסא, שם)."

כן נקבע בפסק הדין ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' רמי מוסא** (ניתן ביום 20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רווית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרי במדינה דמוקרטית לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני משטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומניעתם וכלה בהתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של

החוק והבטחת הסדר הציבורי.

[עוד ראו: רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.8.2010); ע"פ (מח' ת"א) 71106/05 הדד ברוך נ' פרקליטות מחוז תל אביב - פלילי (ניתן ביום 4.7.2005)].

10. בנוסף, בביצוע עבירה של איומים, לצדה נקבע עונש מרבי של 3 שנות מאסר, פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות שלווה נפשו של הקרבן, חופש הפעולה והבחירה שלו. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוכים, בפרט בין בני משפחה. לצד כל איום קיים חשש לפגיעה פיסית של ממש.

ראו בעניין זה ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, לאמור:

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים *Per se* כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

וכן, רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, שם נקבע כי:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאויים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

ראה עפ"ג (מחוזי מרכז) 46721-02-10 סימון לאוסקי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.5.2010) בו נקבע:

"התמונה העולה היא של התנהגות מאיימת משפילה ומטילה מורא של המערער כלפי המתלוננת: 'לשון האיומים קשה, חמורה ואף אכזרית. יש בהישנותם על רקע עברו הפלילי של הנאשם, כדי להצביע על אופי אלים ומסוכנות ממשית'. אנו ערים לכך שברוב העבירות מדובר באיומים ולא באלימות ואולם צוין כבר כי מדובר בלשון איומים קשה ביותר וכאשר מדובר באיומים כלפי בת-זוג, אין מקום להטלת עונשים מקלים (למשל רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08))".

11. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה דנא הינה ברף גבוה. הנאשם איים לרצוח את מי שהייתה אז בת זוגו לחיים במשך כ-11 שנים בצעקות כאשר פניו מוצמדות לפניה, בביטוי לעיני ילדיהם, ובכך פגע

קשה בשלוות נפשה, בכבודה ובתחושת הביטחון שלה בתוך ביתה. מדובר בדברי איום במרום חומרתם. בהמשך, תקף הנאשם שני שוטרים כדי להכשילם ולמנוע מהם מלבצע את עבודתם, באמצעות דחיפות, הנפת ידיים, פגיעה וחבלה בגופה של השוטרת וניסיון לפגוע בשוטר במכת אגרוף. עצם הפגיעה בשוטרים היא חמורה כשלעצמה ללא קשר לתוצאותיה. מדובר בצבר מעשים חמורים שמידת פגיעתם בערכים המוגנים, עליהם עמדתי לעיל, הינה ממשית ומשמעותית.

12. **בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מעלה כי מדובר בעבירות אלימות שהתרחשו בביתם של הנאשם וא', על רקע משבר בחי הזוגיות, אך בשל כך שהלכה לחברה למשך כארבעים דקות, במהלך לא הצליח הנאשם להשיג אותה בטלפון. מידת אשמו של הנאשם רבה. הנאשם איים על א' בנזכרות ילדיהם בקטינים באמירות קשות, משפילות ופוגעניות, לרבות איום לרצוח אותה, בקרבה גופנית כזו, שהרגישה את נשיפותיו ויריקותיו בפניה. בהמשך, הנאשם לא חסך במעשים אלימים כלפי השוטרים, דחף, הניף ידיים, ניסה להכות באגרופיו, קילל, גידף ואף חבל בידה של השוטרת. השוטרים נאלצו להפעיל כוח כדי לעצור ולאזק את הנאשם, ואף אזהרות כי יעשה שימוש באקדח טייזר, לא הרתיעו אותו והוא לא חדל ממעשיו, עד שהשוטר נידם נאלץ להפעיל את אקדח הטייזר ולהזעיק תגבור משטרה. מידת האלימות שהפגין הנאשם כלפי כל המעורבים הייתה יכולה להוביל לנזק גדול בהרבה מזה שארע. חלקו של הנאשם במהלך האירוע היה מרכזי ועיקרי וכפי המפורט בהכרעת הדין לא שוכנעתי כי נפל פגם בתפקוד השוטרים. לא התרשמתי כי למעשי הנאשם קדם תכנון, ולא ניכר בהם תחכום, אך הוא יכל להימנע ממעשיו בכל עת ולמנוע את ההתרחשות האלימה בינו לבין א' ולבטח בינו לבין השוטרים. לא מצאתי עילה המשמשת לזכות הנאשם, לא נטען כי הוא היה במצוקה נפשית או קרוב לסייג לאחריות פלילית.

13. **בחינת מדיניות הענישה** באירועים דומים העלתה כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי בעבירות הנלוות שבוצעו, בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבותיו של הנאשם עצמו. כך למשל:

א. בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נ' נעמאן** (ניתן ביום 19.3.2014), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים, היזק בזדון לרכוש, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ניסיון לתקיפת שוטר וחבלה חמורה, בכך שבמסגרת בדיקת רישיונות, סירב לצאת מרכבו קילל ואיים על שוטרים. הנאשם גרם נזק לרכוש בתחנת המשטרה וחבל באחד השוטרים. נקבע **מתחם הענישה שבין 12 לבין 24 חודשי מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי במועד הרשעתו, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** מתוכם 8 חופפים למאסר שריצה הנאשם אותה עת ו-4 חודשים במצטבר, ומאסרים מותנים.

ב. ברע"פ 8748/10 **נמירי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.12.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בגדרו נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, בכך שבעקבות חשד לנהיגה במהירות מופרזת, התבקש להציג את רישיונותיו. הנאשם סירב להזדהות, השמיע גידופים ואיומים כלפי

השוטרים, תקף את השוטרים על ידי פתיחת דלת הרכב בעוצמה על רגלו של האחד והטיח אגרופים באחר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס כספי.

ג. ברע"פ 1860/07 **שחר נחמני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.6.2007), נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית משפט המחוזי בגדרו נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שסרב לפנות את רכבו, סירב להזדהות וכאשר עוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם, באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי, אשר נחבל בידיו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והופעל עונש מאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.2.2014) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר, בכך שסירב לבקשת השוטר לשוב לרכבו במסגרת בדיקה שגרתית במחסום ונגח בראש השוטר. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי, של"צ, קנס ופיצוי לבין 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.** על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ה. בע"פ (מח' ב"ש) 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה בפסטיבל שהתקיים באילת, דיבר בגסות, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה שבין 3 לבין 12 חודשי מאסר.** על הנאשם, בעל רישום פלילי ללא הרשעה, הוטלו **3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

ו. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.6.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ואיומים, בכך שלאחר שנעצר רכבו על ידי שוטר, בעקבות עבירת תנועה שביצע, התעורר ויכוח בינו לבין השוטר במהלכו איים על השוטר ולאחר שנמסר לו שהוא מעוכב תקף את השוטר במספר מכות אגרופי בחזהו. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 9 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ז. בע"פ (מח' י-ם) 6491/02 **מדינת ישראל נ' הלן גרוס** (ניתן ביום 19.1.2003), התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשה של נאשמת, אשר הורשעה בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו

ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלא נאותה לחזור לצידו המותר של המחסום שחצתה והגיבה על הניסיונות לפנותה באלימות רבה ועל כן נעצרה. הנאשמת השתוללה והכתה את השוטרים בידה ורגליה, בעטה, נשכה ושרטה את השוטרים. על הנאשמת, בעלת עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

ח. בת"פ (י-ם) 33109-12-12 **מדינת ישראל נ' מוהנד אדריס** (ניתן ביום 25.12.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלאחר שהובא לתחנת המשטרה לבדיקת זהותו, נגח בפניו של שוטר, נשך אותו ברגליו וגרם לו חבלה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי.

ט. בת"פ (י-ם) 50451-12-12 **מדינת ישראל נ' אפלח דרוויש ואח'** (ניתן ביום 18.12.2014) הורשע נאשם (עם אחר), על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שנתן אגרוף לפניו של שוטר שעה שניסה לאזוק ידיו של אחר. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר בפועל קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

י. בת"פ (ראשל"צ) 30254-08-11 **מדינת ישראל נ' מרחבי** (ניתן ביום 27.3.2014) הורשעה נאשמת, על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת שוטר, איומים ותקיפת עובד ציבור בכך שבמהלך בדיקת רישיונות שגרתית, התעלמה מהוראות שוטר לשפוך משקה חריף שהיה ברשותה, סטרה לפקח, בעטה בחזהו ואיימה עליו. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי לבין עונש מאסר בפועל לחודשים אחדים**. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל לריצוי עבודות שירות**, מאסרים מותנים ופיצוי.

יא. בעפ"ג (מח' י-ם) 18702-03-14 **דיאב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.5.2014), נדחה ערעור מטעם הנאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של מטרד לציבור, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שלאחר שהוא וחבריו הטרידו את מנוחת השכנים, רקדו והשמיעו מוזיקה רועשת, הגיעו שוטרים למקום. למרות בקשות השוטרים הנאשם סירב להתפנות, צעק, השתולל והכה אחד השוטרים באמצעות אגרוף בראשו. בעת שהובל לתחנת המשטרה, איים הנאשם על השוטר שישרוף אותו ואת ילדיו והפך שולחן. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 4 חודשי מאסר לרצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר ויום**, מאסרים מותנים ופיצוי.

יב. בת"פ (אי') 1506/12 **מדינת ישראל נ' יוסף חורי** (ניתן ביום 23.1.2013) הורשע נאשם, לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות תקיפה סתם ותקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, בכך שהכה באגרוף לפניו של מתלונן ולאחר מכן נגח בשוטר בבטנו, השתולל וניסה לבעוט ברגליו עד שנאלץ

השוטר להשתמש נגדו במכשיר הטייזר. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת תקיפת שוטר שבין 7 לבין 24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה במצטבר כך שתקופת המאסר שעליו לרצות עמדה על 16 חודשים, מאסר מותנה והתחייבות.

יג. בת"פ (פ"ת) 3035/08 **מדינת ישראל נ' עופר אלבז** (ניתן ביום 17.11.2008) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, איומים, התנגדות למעצר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהצמיד ראשו לראש השוטר שהגיע לביתו, איים עליו, דחף אותו, ניסה לחנוק אותו ולהכניס אצבעותיו לעיניו, בעט בבטנו, באשכיו, ברגליו ונשכו בכף ידו השמאלית עד שדימם. על הנאשם הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

14. בנוסף, בחנתי את הפסיקה הנהוגה **בעבירת האיומים שעה שהיא מבוצעת בתוך התא המשפחתי** ומצאתי מנעד ענישה רחב גם בעניין זה. כך למשל:

א. ברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.6.2008) נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בגדרו נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת איומים כלפי בת זוג, בכך שאיים עליה בפגיעה בגופה ובחירותה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ב. בעפ"ג (מח' ב"ש) 54434-07-13 **צבי לויט נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.7.2014) התקבל חלקית ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים, בכך שבהיותו שיכור, קילל את בת זוגו ואיים עליה כי ירצח אותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה והופעל בחופף מאסר מותנה בן 6 חודשים.

ג. בת"פ (אי') 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' כאמל אבו רומי** (ניתן ביום 1.4.2014) הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של איומים, בכך שאמר לרעייתו כי בכוונתו להרוג את הילד עבורו היא ביקשה מזונות. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

ד. בת"פ (אשד') 33617-08-13 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נ' זאדה מולוקן** (ניתן ביום 6.3.2014) הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים נגד אביו, בכך שאיים להרגו בנוכחות קצין משטרה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר קצר לבין 15 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **11 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסר מותנה כך שהוטלו עליו 17 חודשי

מאסר, מאסר מותנה והופעלה התחייבות כספית.

ה. בת"פ (אי') 35144-03-12 **מדינת ישראל נ' אמיר שנאו** (ניתן ביום 22.1.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, בכך שאמר לבת זוגו דאז כי יפגע בהוריה ככל שתמצא לסיים עמו את הקשר. במועדים נוספים, שלח לה הנאשם מסרונים מאיימים. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, ומאסר מותנה.

ו. בת"פ (אי') 24953-03-13 **מדינת ישראל נ' חסון** (ניתן ביום 21.7.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של איומים, בכך ששלח מסרון שבו כתב לבת זוגו לשעבר כי ירצח אותה אם לא תחזור אליו וכי אם תלך למשטרה "הלך עליה". **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה קצרה.** על הנאשם, שבעברו פסק דין ללא הרשעה, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסר מותנה, התחייבות והפעלת התחייבות קודמת.

ז. בת"פ (ב"ש) 1004-12-12 **מדינת ישראל נ' מנסור מעמר** (ניתן ביום 9.6.2013) הורשע נאשם בעבירת איומים וניסיון היזק לרכוש, בכך שלאחר שהגיע לביתה של גרושתו, זרק אבן על חלון ואיים עליה כי ייקח אותה לשטח ויהרוג אותה. **נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 3 ל-14 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם, בעל עבר פלילי, **הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסר מותנה במצטבר כך שתקופת המאסר הועמדה על 13 חודשים ומאסר מותנה.

15. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והיחס ההולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע על פני ספקטרום שבין **מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה ?

16. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סע' 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סע' 40 לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום ומנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (סע' 40 ו-40א לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם במתחם הענישה, בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כגון: גיל, עבר פלילי, נטילת האחריות, פגיעת העונש במשפחתו, נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועוד. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

18. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית שתוארה לעיל באשר לענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות לעיל נותנת בדרך כלל ביטוי לצורך בענישה מוחשית בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח, למי שמעז לנהוג באופן בריוני ופוגעני כלפי עובדי ציבור ואוכפי החוק. גם בעניינם של אלה הפוגעים בבני משפחתם, מורה לנו הפסיקה להטיל ענישה מרתיעה לבל ידע כל מי שנוהג באלימות, אף מילולית בלבד, כלפי בן משפחתו שהוא צפוי לעונש מוחשי. העבירות החמורות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, כל אחת לחוד ובעיקר שילובן זו בזו, מחייבות נקיטת ענישה משמעותית שיהא בה כדי לגמול לנאשם על מעשיו ולהרתיעו, כמו גם עבריינים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

הנאשם לא הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו, כך שלשם מתן הכרעת הדין נשמעו עדים, הוצגו ראיות ונשמעו טיעונים מטעם הצדדים. אבהיר כי לא זקפתי לחובת הנאשם את ניהול המשפט על ידו (כפי הוראות סעיף 40א(6) לחוק העונשין). עם זאת, הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם, מביעים חרטה וחוסכים מזמנו של בית המשפט, התביעה והעדים.

לגנות הנאשם הבאתי בחשבון כי גם לאחר שבית המשפט הרשיעו בעבירות המיוחסות לו, מלבד זיכוי בעבירה של היזק לרכוש במזיד, הוא התקשה לקבל אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה והתרשמתי כי לא הפנים את הפסול והחומרה שבמעשיו. במצב שכזה, גובר החשש להישנות מקרים דומים בעתיד ועל כן יש חשיבות בענישה מרתיעה שיהא בה להניא את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות נוספות. יש להציב בפני הנאשם גבולות ברורים ולשדר מסר של הוקעה שאינו משתמע לשתי פנים.

הנאשם לא התייצב לישיבת הטיעונים לעונש שנקבעה בעניינו ביום 20.1.2015 ובשל כך התארך בירור עניינו שלא לצורך. לא נודע על ניסיונו של הנאשם לתקן את תוצאות העבירות.

19. **שיקולים לקולא:** לזכות הנאשם הבאתי בכלל חשבון את עברו הפלילי הנקי, גילו (יליד 1959) במועד ביצוע העבירות, מצבו הבריאותי כפי שתיארו והתמודדותו עם האתגרים הכרוכים בגידול 6 ילדים.

נוסף לכך, הבאתי בכלל חשבון כי הנאשם זוכה מעבירת היזק לרכוש במזיד שיוחסה לו בכתב האישום. נתתי דעתי להתנהגות רשויות אכיפת החוק, עליה עמדתי בהכרעת הדין, ולכך שממועד ביצוע העבירה בשנת 2012 ועד היום לא נפתחו תיקים נוספים כנגד הנאשם. בנסיבות זכות אלה יש כדי גורם ממתן בגזירת דינו של הנאשם, אך לא כדי הפחתה מרצפת מתחם העונש ההולם, כפי שציינתי לעיל, נוכח נסיבות ביצוע העבירות ואופיין החמור, העדר לקיחת אחריות ובהעדר שיקולי שיקום כהוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין. עוד הבאתי בחשבון כי העבירות בוצעו בעיצומו של משבר בחיי הזוגיות בינו לבין א' והעובדה כי מאז נפרדו דרכיהם. הנאשם מסר שהוא מנהל כיום זוגיות חדשה ושומר על יציבות תעסוקתית. הבאתי בחשבון כי הנאשם שהה מספר ימים במעצר, לאחר שהם שוחרר בתנאים מגבילים למשך מספר חודשים.

20. ביום 15.6.2015 נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות, לפיה נמצא כי הנאשם מתאים לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות והופנה לממונה. עם זאת, נמסר כי הנאשם הביע תסכול רב מהאישום נגדו, נטה להקל מחומרת העבירות בהן הורשע, השליך אחריות וציין כי העבירות בוצעו על רקע סכסוך בין בני זוג. הנאשם מסר שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי.

21. בקביעת העונש הבאתי בכלל חשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם והפגיעה הצפויה במשפחתו ועל כן מצאתי להסתפק בהשטת פיצוי כספי סמלי בלבד.

העונש המתאים לנאשם

22. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, תוך איזון ביניהם, באתי לכלל דעה כי מן הראוי להשית על הנאשם את העונש הבא:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 2.12.2012 עד ליום 5.12.2012). תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 15.6.2015 הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול ותביא להפקעת המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה. מובהר לנאשם כי מקום השמתו לריצוי עבודות השירות הינו בעמותת "לתת", שבסמטת הנחושת 340/1 אילת, החל מיום 11.11.2015, הכל בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירה אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יבצע כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה.

ד. פיצויים - הנאשם ישלם לא' ולשוטרת הוד, פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחת, שישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם ביום 1.9.2015 ויתר התשלומים מדי 01 לחודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מהתשלומים, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הפיצוי שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק. התשלום יבוצע בקופת בית המשפט ממנה יועבר לא' (עת/1) ולשוטרת הוד (עת/4) באמצעות המזכירות, לפי כתובתן שתמציא המאשימה בתוך 30 יום.

ה. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה. לא יחתום הנאשם על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים ייאסר בגין כך למשך 10 ימים.

23. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

24. העתק גזר הדין יישלח לממונה על עבודות השרות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ה, 13 יולי 2015, במעמד הצדדים.